

KOMEMORACIJA MONS. PROF. DR. FRANJE CVETANA
na prvoj redovnoj sjednici Fakultetskog vijeća, 25. listopada 1986.

Tiho i neprimjetno ostavio nas je naš dragi profesor mons. Franjo Cvetan. Preminuo je u Zagrebu 9. listopada 1986. Pokopan je u svojem rodnom mjestu u Petrovini 12. listopada. Pogrebnom slavlju koje je predvodio pomoćni zagrebački biskup mons. dr. Đuro Kokša, prisustvovali su profesori našega Fakulteta, brojni kanonici i svećenici zagrebačke nadbiskupije. U ime Fakulteta od pokojnika se oprostio dr. Matija Berljak, pročelnik Katedre kanonskog prava, njegov nasljednik.

Dr. Franjo Cvetan rodio se u Petrovini 2. veljače 1911. Bogoslovne studije završio je na našem Fakultetu. Diplomirao je godine 1935. Iste godine odlazi u Rim, gdje na Papinskom lateranskom pravnom institutu završava studije i doktorira iz svjetovnog i crkvenog prava. Disertacija mu je „Constitutiones Maximiliani Vrhovac, episcopi Zagrebiensis, et Josephinismus“ (Zagreb, 1942).

Njegov svećenički i znanstveni rad odvijao se u dvije ustanove, na našem Fakultetu i na Nadbiskupskom duhovnom stolu.

Na Fakultetu je 25. svibnja 1943. imenovan asistentom pri Katedri kanonskog prava. Nakon smrti dr. F. Hermanna postaje pročelnikom iste katedre do svojega umirovljenja. Godine 1953. imenovan je predavačem, 1962. docentom, 1969. izvanrednim profesorom a 1976. redovitim profesorom. Napunio je pune godina rada na Fakultetu i umirovljen je akademske godine 1981/82. Predavao je neko vrijeme i na našem Katehetskom institutu, a i na Filozofsko-teološkom institutu Družbe Isusove u Zagrebu.

Dugo godina bio je predsjednik Nadbiskupskog i metropolitanskog žnidbenog suda. Kao pravni savjetnik rješavao je razne slučajeve iz kanonskog prava. Zbog njegove stručnosti i spremnosti u rješavanju pravnih pitanja rado su mu se obraćali pojedini ordinariji, svećenici i vjernici kao i redovničke zajednice. Sa zahvalnošću se sjećamo njegove spremnosti i ljubavi u rješavanju tekućih pravnih pitanja našeg Fakulteta, osobito prilikom prijelaza studenata s drugih visokih bogoslovnih učilišta i u rješavanju pitanja afilijacija.

Bio je neumoran, skroman i tih radnik. Sav svoj život, svoje sposobnosti i svoje vrijeme, predano je posvetio radu na Fakultetu i na Nadbiskupskom duhovnom stolu. Razna zaduženja koja je imao (oko 40 raznih službi obavljao je u svom životu) nisu su omogućila da se posveti znanstveno-istraživačkom radu u svojoj struci. Ali je budno pratio sve promjene i pomake na tom području i vjerno ih i znalački prenosio na svoje studente. Bio je revan i zahtjevan u svojim predavanjima i na ispitima. Blagopokojni kardinal Alojzije Stepinac govorio je svojim svećenicima da dobro uče kanonsko pravo kako bi mogli braniti svoja prava pred biskupom. Bio je toga svjestan i naš pokojni profesor. Tražio je mnogo. Oni koji su bili marljivi na predavanjima i ispitima, sa zahvalnošću se sjećaju svega onoga što im je pružao kako bi se mogli snaći u rješavanju često složenih pravnih slučajeva na župama.

Dr. Cvetan bio je veoma srdačan u razgovoru i pun poštivanja prema svakom pretpostavljenom i prema svakoj osobi. Ostvario je u svom životu ono što je istakao u svom govoru dr. Berljak: „Kroz cijeli život bavio se pravom, ali je duboko vjerovao da prvenstvo pripada ljubavi.“

Jednom mi se u dekanatu potužio: „Prerano sam `dozreo`, ali se ne čudim kad pomislim koliko sam morao raditi. Nisam poznao odmora. Još za vrijeme svojih zadnjih ispita na fakultetu godine 1934. nadbiskup Bauer imenovao me je za ceremonistu i drugog tajnika pošto je Alojzije Stepinac imenovan nadbiskupom koadju-torom. Morao sam nastupiti već 1. listopada. Godine 1935. poslan sam u Rim da studiram pravo, iako je moja ljubav bila glazba. Preko ferija morao sam na svoje radno mjesto. Tako su prolazile moje godine u radu. Poslije rata bio sam pritvoren, a nakon puštanja uporno sam tražio da odem iz Zagreba, ali ordinarij je tražio da ne ostavim svoje radno mjesto. I tako sam ostao u Zagrebu. Poslije rada na Fakultetu i na Duhovnom stolu, kod kuće sam rješavao razne pravne kazuse. Ne poznam ni ra-dija ni televizije...” Tako mi je pričao pokojni o svom životu. U to smo se mogli i uvjeriti...

Dragom profesoru i prijatelju neka Krist, uskrснуće i život, udijeli vječni mir Božje ljubavi u slavi Oca nebeskoga.

Celestin Tomić